

bile microseuri sociologice, mizind pe inteligente jocuri de cuvinte. Alte două scenete, inspirate din etica relațiilor conjugale, au completat acest panoramic al cotidianului.

Au realizat acest elegant și cursiv spectacol regizorul Völgyesi András și scenograful Mircea Ribinschi.

Dintre interpreți se remarcă, prin vervă și umor de bună calitate, Botka László, Krizsovanszky Szidonia, László Károly, Simon András, Fülöp Klára, Szabó Zoltán, Kalamár György, E. Szabó Lajos,

Szabó Mária, D. Vásárhelyi Katalin. Excelentă, prezentatoarea Balázs Éva, secondata de Kömives Mihály.

Desigur, actorii unui teatru de proză nu sînt neapărat și cîntăreți, dar o dicțiune corectă, știința interpretării și punerea în valoare a versului situează adesea soliștii vocali improvizați ca Incze Ildikó, Bálint Péter, Pirooska Klára, Váradi Márta sau László Károly la o cotă surprinzătoare.

M. C.

„Rampă”, acum 50 de ani martie 1934

De Mărțișor, Teatrul Național revarsă *Ploata de aur!* Titlul comediei lui Victor Eftimiu smulge suspine nevoiașilor de la galerie. ● În atelierul său din incinta Muzicului Simu, pictorul Marius Bunescu expune pinze recente. ● Ori de cîte ori „teatrul de pe Splai” al soților Bulandra e în criză financiară, afișul anunță o melodramă din alte vremi. Chiar încăruntit, Tony Bulandra e fermecător în *Marchizul de Priola*. ● Ce „nume” are Opera Română? Niculescu-Basu, Dinu Bădescu, Edgar Istrati, Jean Athanasie, G. Folescu, G. Costescu-Duca, V. Chicideanu, Virginia Miciora... Românii cîntă marelui repertoriu liric cu strălucire europeană, deși n-au condițiile scenelor cu tradiție. Harul... ● La Iași, Aurel Ghișescu împlinește două decenii de carieră. Reia pe Franz Moor din *Hoții*. Unde și-o fi dus

Nea Aurică admiratorii din „dulcele tîrg” al „bottelor reci”? ● Debutează în dramaturgie Ion Luca. Naționalul îi joacă drama *Iuda*, cu condiția ca G. Ciprian s-o „ajusteze”. Nenea Gogu declară senin: „Ca om bine crescut ce sînt, îmi voi asuma laudele și îi voi lăsa colaboratorului meu ponoasele”. ● La Zürich are loc concursul internațional al fanfarelor militare. Orchestra noastră reprezentativă este condusă de locotenent-colonelul Egizio Massini... viitorul mare dirijor al Operei Române! ● La semicentenarul *Fintinii Blanduziei*, C. Nottara intrupează pe Horațiu, rol jucat și la premiera absolută. Alături îi stă, în rolul Glutto, Iancu Brezeanu, și el interpret semicentener. Magii scenei sînt ovaționați, fără ca sala să știe că în culise lăcrimează regizorul din 1884 și de azi, Paul Gusty. (Regizorii nu ies încă la aplauze!) ● Întors din turneul de iarnă, Tănase pleacă la Paris să vadă „ce mai e pe acolo”. Cine scrie noua revistă? Ce vedete vor coborî în Gara de Nord, împreună cu năzdrăvanul fiu al Vasluiului? Deocamdată reporterii nu primesc decât bezele de la scara vagonului... ● La Teatrul Ventura, mare

distribuție în dramatizarea lui Gaston Baty după romanul *Crimă și pedeapsă*: G. Vraca (Raskolnikov), G. Timică (Marmeladov), V. Valentinianu, V. Ronea, Marietta Deculescu, Silvia Dumitrescu, Marietta Anca impun evenimentul teatral al lunii, cam săracă în spectacole. ● Vulcanicul N. Iorga are mari emoții la repetițiile pieselor sale. Totul e perfect, frazează e fără cusur. Flancat de Paul Prodan, Ion Marin Sadoveanu, Soare Z. Soare, Traian Cornescu, dramaturgul are reacții părintești, surprinse de trimitul gazetei, Ioan Masoff: „Cînd d. Prodan face observații vreunui interpret care se incurcă în rol, d. N. Iorga sare în apărarea actorului și observă împăciuitor: «Iată că pînă la premieră învață dumnealui!»” ● Societatea Autorilor Dramatici Români organizează o agapă colegială la „Gambrinus”, local nemurit de marele lor înaintaș, Caragiale. Mihail Sorbul chiar observă că stabilitamentul ar fi cel mai nimerit „sediul” pentru societate. Președintele, Ion Minulescu, îl fulgeră prin groasele lentile. Supărarea se înecă în gulerul unei halbe. Patriarhală vremuri!

I. N.